

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

Ѣ ДЪКЯ.

ГЛАВА ПЪРВА

ПОНЕЖЕ мнозина начинаха да прѣвѣтъ сказаніе за онѣя вѣщи, които бѣдоха извѣстны въ насъ,

2 Какъ то що ни ги прѣдѣдоха онѣя, които ги видѣха съ очи те си ѿ край, и бѣдоха слѣжители на слѣво то :

3 И звѣлихъ ѿ азъ, който послѣдовахъ ѿ начало то въ сичко то, ѿ державный Теофіле, да ти ги напишемъ нарѣдъ все подробнѣ.

4 За да раздѣлѣши истина та на онѣя вѣщи, които си се надѣлъ.

5 Бѣде въ дни те на ирвѣ да царѣ Иудейскаго, нѣкой свѣщенникъ, име то мѣ Захаріа, ѿ редѣвно то Ефимѣрство Іваново : и женѣ та мѣ бѣше ѿ дщѣрки те Идрѣновы, и име то и бѣше Елісаветъ.

6 И бѣха и двѣма та прѣведни предъ Бѣга, защото ходѣха по сички те заповѣди и ѿправданіа Бжїи безпорѣчни.

7 Но нѣмаха си чѣдо, за-

щото Елісаветъ бѣше неплодна, и двѣма та застарѣли въ дни те си.

8 И бѣде когѣто той слѣжеше въ редѣтъ на Ефимѣрство то си предъ Бѣга,

9 По обѣчаю на свѣщенничество то, слѣчїсе да покѣди, като влѣзе въ цѣрква та Господна.

10 И сичко то множество людско бѣше вѣнъ, и молѣшесе Бѣгъ во време то на каденіе то.

11 И гвѣмѣсе ѿггѣлъ Господень, който стоѣше ѿ дѣсна та страна на кадилнѣлтѣ олтарѣ.

12 И като го видѣ Захаріа, смѣтїсе, и страхъ големъ нападнѣ на него,

13 И рече мѣ ѿггѣло : не койсе Захаріе : защото се оуслѣша молитѣ та ти : и женѣ та ти Елісаветъ ще ти роди сѣна, и ще да мѣ наречѣши име то Іваннъ.

14 И ще да ти бѣде радостъ и весѣліе : и мнозина ще се зарадѣватъ за рожденіе то мѣ.